Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26385
Copyright: Admont, Benediktinerstift

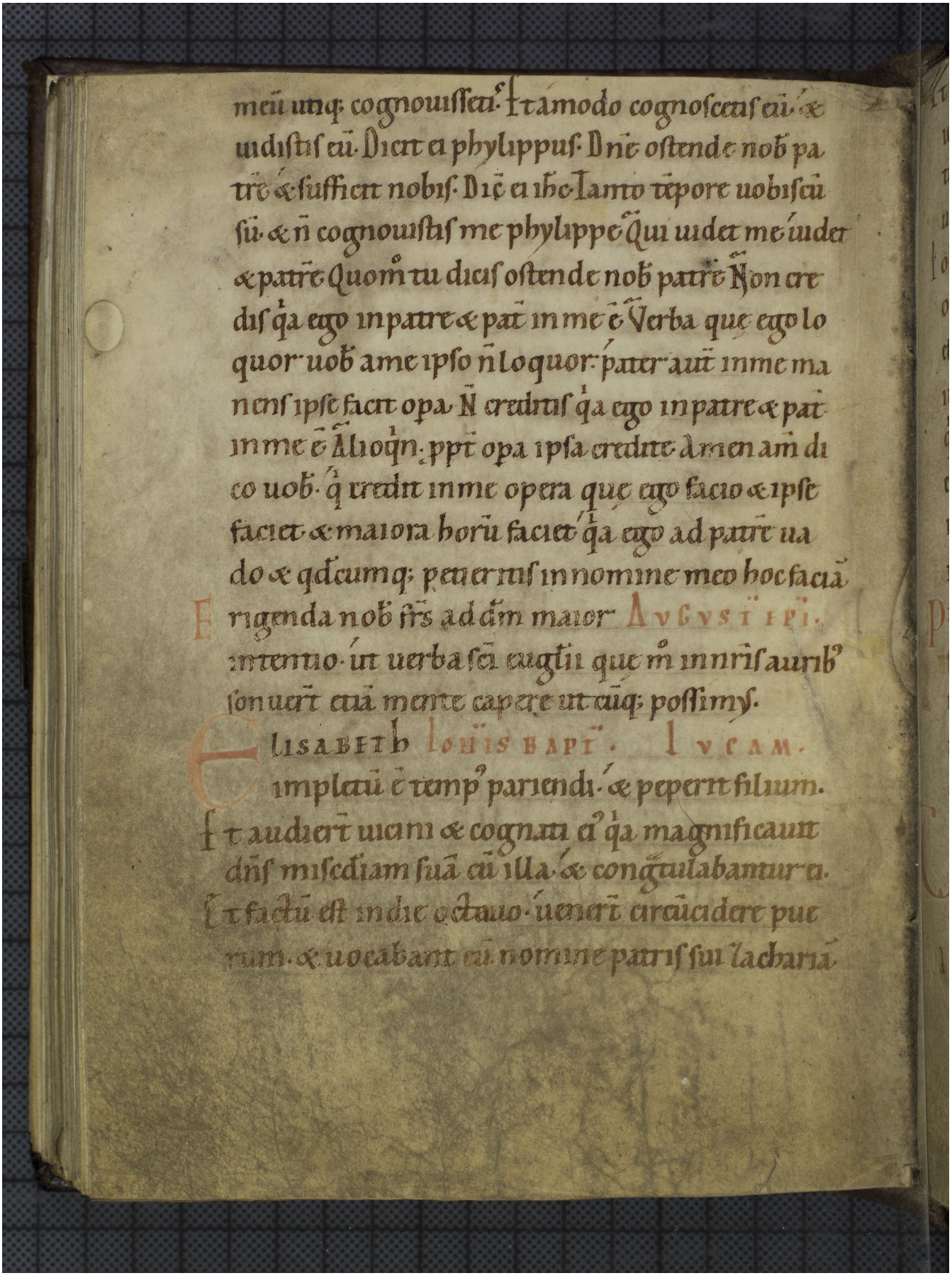

meū utiq; cognouisseti. Et amodo cognoscetis eū. & uidistis eū. Dicit ei phylippus. Dn̄e ostende nob̄ patr̄e & sufficit nobis. Dic̄ ei ihc̄. Tanto tēpore uobiscū sū. & n̄ cognouistis me phylippe. Qui uidet me uidet & patr̄e. Quom̄ tu dicis ostende nob̄ patr̄e. Non credis q̄a ego in patre & pat̄ in me ē. Verba que ego loquor uob̄ a me ipso n̄ loquor. pater aut̄ in me manens ipse facit opa. N̄ creditis q̄a ego in patre & pat̄ in me ē. Alioq̄n. ꝓpt̄ opa ipsa credite. Amen am̄ dico uob̄. q̄ credit in me opera que ego facio & ipse faciet. & maiora horū faciet q̄a ego ad patr̄e uado & qd̄cumq; petieritis in nomine meo hoc faciā.

Erigenda nob̄ fr̄s ad d̄m maior AVGVST̄ EPI̅. intentio. ut uerba sc̄i euglii que m̄ in nr̄is auribꝰ sonuer̄t etiā mente capere ut cūq; possimus.

Elisabeth IOH̄IS BAPT̄. LVCAM.

Impletū ē tempꝰ pariendi. & peperit filium. Et audier̄t uicini & cognati eiꝰ q̄a magnificauit dn̄s misc̄diam suā cū illa. & congratulabantur ei. Et factū est in die octauo. uener̄t circūcidere puerum. & uocabant eū nomine patris sui Zachariā